

מ"ת 12476/08 - עمير ברקאת, פרח ברכאת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז ב חיפה

מ"ת 12476 מדינת ישראל נ' ברכאת(עציר) ואח'
תיק חיזוני: 344842/2020

בפני	כבוד השופט נican סילמן
מבקשים	1. עمير ברכאת 2. פרח ברכאת
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

בקשה לעוין חוזר בטענה של המבקשים מפאת חלוף הזמן וטענה לכרטוסם בראיות

רקע בתמצית מיליון -

1. כנגד המבקשים הוגש כתוב אישום בגין עבירה רצח.

עפי' עובדות כתוב האישום הגיעו לידי המבקשים, בני דודים, שמוועה כי נגייב عبدالלה בן רقاد (להלן: "המנוח"), מטריד את אחותו של המבקש 2. לאור האמור, ביום 28.6.20 קבע המבקש 1 להיפגש עם המנוח בטילת בכפר כסרא סמוך לשעה 18:28 בתואנת שווא כי כביכול מצא עבورو רכב לרכישה. המבקשים הגיעו לטילת סמוך لأنדרטת "הלוות הדורזוי" והחנו את הרכב בשולי הכביש. לאחר מס' שניות הגיע המנוח ברכבו, כאשר בתו הפעיטה בת ה- 3 ישבת במושב הקדמי ובתו התינוקת בת ה- 3 חודשים ישבת במושב האחורי.

המבקשים שוחחו עם המנוח בעודם יושבים ברכב, והתעמתו עמו באשר לחסdem כלפיו. בשלב מס' יצא המבקש 1 מהרכב, וגם המנוח יצא מרכבו. המבקש 1 תקף את המנוח, חבט בו והצמיד אותו לרכב. בשלב זה יצא המבקש 2 מהרכב, והמבקשים החלו בצוותא לחבוט ולהקוט במנוח, כאשר המבקש 1 הרם אבן גדולה באמצעות המשיך והכה את המנוח. המבקשים הפילו את המנוח לרצפה והמשיכו לחבוט בו באמצעות האבן, הרגליים ואגロפים בעודו שרוע על הקרקע.

לאחר מס' דקנות הבחין מחסן, אחיו של המנוח, במתරחש והתקרב על מנת לעזור את המבקשים. המבקשים דחפו את מחסן והחלו חילופי דברים ביניהם. בשלב זה הצליח המנוח לקום על רגליו והחל להימלט מהמבקשים. המנוח חצה את הכביש ופנה לכਬיש צדי. כשהבחינו בכך המבקשים, הם החלו לרודף אחריו המנוח, שברח לעבר מטע זיתים. המבקשים המשיכו לרודף אחר המנוח עד שאבד קשר עין עמו, אז הם חזרו על עקבותיהם ועצבו את המקום.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

המנוח המשיך להימלט מהמבקשים, יצא מהמטע והתמודט על הכביש. סמוך לשעה 18:50 הבחינו במנוח עובי דרך והזעיקו את כוחות ההצלה. המנוח פונה לבי"ח שם נקבע מותו.

מוות של המנוח נגרם כתוצאה מדימום מקרעים בטחול שנגרמו מhalbיה קהה במוחן שמאל.

.2. בדיעון ביום 21.9.20 טענו המבקשים כי המחלוקת זו בשאלות - האם גם המנוח נקט באלים כלפי המשיבים; האם היה שימוש באבן; האם הדימום בטחול נגרם כתוצאה מהתגרה.

המבקשים טענו כי המנוח נמלט מהמקום, ויתכן שבכך החמיר מצבו וסופו של יומם מצא את מותו; חוו"ד פתולוג בעניין זה אינה ברורה; כמו כן, לא ברור מסרטון המתעד את האירוע אם היה שימוש באבן.

המבקשים טענו כי האישום המ מייחס להם אינו מתאים, למשל היה שימוש בנשק קטלני, אולם טענות אלו יידומו בהליך העיקרי.

עוד נטען, כי קיימת קרע רגעה בין משפחת המבקשים ומשפחת המנוח, נחתמה הودנא והצדדים שומרים על שקט

המבקשים הסכימו לקיום של ראיות לכואורה ועלית מעצר.

בתום הדיון רأיתי להפנות את המבקשים לשירות המבחן לבחינות מסווגותם והתאמתם למעצר באיזוק או חלופה.

.8. התסקרים באו בהמלצת שילilit, שירות המבחן העיריר מסוכנות גבוהה וכי אפשרות שחרורם של המבקשים, בהעדר סולחה, יביא להסלתת המתייחסות בין המשפחות.

.9. לאור האמור, הודיעו המבקשים על הסכמתם למעצר עד תום ההליכים, תוך שתישמר זכותם לפנות בבקשת לעיון חוזר בהתאם להוראות הדיון.

וכוח הסכמתם, בדיעון מיום 17.11.20 הורייתי על מערכם של המבקשים עד תום ההליכים

.10. ביום 12.7.21 הגיעו המבקשים הבקשה נשוא החלטה דן.

לטענת המבקשים מיום 17.11, כמעט חלוף זמן ניכר שדי בו כדי לגבש עילה לעיון חוזר, אף התגלו נסיבות חדשות הן בראיות בתיק והן במתיחסות בין משפחת המנוח ומשפחת המבקשים.

.11. לטענת המבקשים, התנהגותו הבלתי צפיה של המנוח, עת היה בגילוףין, מנוסתו למטע הזיתים - שטח קשה להליכה, מלא בחצץ וקוצנים ומדרג בטרסות, מלמדים כי המבקשים לא ביצעו עבירה רצח וכי יסודות העבירה אינם מתקיימים. לטענת המבקשים לא הוכח כל תכנון מוקדים או כוונה לגרום למותו של

המנוח. המבוקשים רצוי אחר המנוח לכיוון מטע הziיטים, על מנת לסייע לו ולבדוק כי לא נפגע בצוורה חמורה, וויתרו שלא מצאו אותו.

12. עוד לטענת המבוקשים, מעודותה של ד"ר פורמן, הפטולוגית, עולה כי פצעה בטחול ברוב המקדים אינה פצעה מסכנת חיים; לא הוכח כי היה שימוש באבן, ובהתאם לעודותה של ד"ר פורמן אין ראייה פורניצית כי המנוח הוכה באבן. ועל כן, עודותה של ד"ר פורמן מאינית טענת המשיבה למסוכנות סטטוטורית

13. המבוקשים טוענו, כי בהתקף לעודותה של ד"ר פורמן, פצעי השפשוף שנמצאו על המנוח מעידים על נפילה על הקרקע יותר מפעם אחת, ולא יכולה לשלו אפשרות כי פגיעה בטחול עלולה הייתה להיגרם כתוצאה מנפילה של המנוח מהלך ריצה במעט הziיטים על אבן.

14. המבוקשים הוסיפו טוענו באשר למתייחות בין המשפחה - כי צווי הטרדה הדדיים בוטלו, נחתם הסכם סולחה ושולמו פיצויים למשפחה המנוח

15. המשיבה טוענה כי ד"ר פורמן דיברה על אפשרות תיאורטית של נפילה לאחר והצדה על משטח חלק ופגיעה ממוקדת וחודרנית על מנת שהטחול, שנמצא מתחת לצלעות, יפגע; לא ברורה טענת המבוקשים לתגובה לא רצינלית של המנוח שברח לעבר מטע הziיטים, לאחר שהותקף קשות ע"י המבוקשים ונמלט מהם; ד"ר פורמן הבירה בחיקرتה כי צפתה בסרטון המתעד את האירוע, וכי המכות מתישבות עם הממצאים, ועל כן אין כרסום בריאות; הסכם הסולחה שנחתם נועד להביא לרגיעה, על מנת למנוע אי-ירועי אלימות נוספים, אולם צוין בו כי לא תהיה לו השפעה על ההליכים המשפטיים

חו"ד פטולוגית -

16. ד"ר פורמן צינה בחווית דעתה כי על סמך ממצאי הנтиיחה מותו של המנוח נגרם מהלם תת נפחי בשל דימום מקראיים בטחול, שנגרמו מחבליה קהה לאחור מותן שמאל. בצפיה בסרטון האירוע צוין כי נראות מהלך התקיפה של המנוח כ- 4 מכות לאחור מותן שמאל - אחת עם הרגל, ואחרות עם היד, כאשר לא ברור אם התקוף אוחז בחוץ.

17. ד"ר פורמן צינה כי קרע בטחול אינו גורם למות מידי, אולם במקרה של קרעים רבים, כפי שנמצאו במקרה זה בשער הטחול, יכול הדבר להוביל בהדרט טיפול רפואי למות בסמוך לפצעה, שכן הטחול, אשר מקבל אספקת דם עשירה, עלול לדם דימום מסיבי במקרה של קרע עמוק או קרעים רבים, במיוחד במקרים שבהם סיבב שער הטחול.

עוד צוין, כי נמצאו שברים בצלעות תחתונות שמאל ודימומים בסרעפת שמאל, המתישבים עם חבלה קהה ממוקדת למדי באחור זה.

.18. עוד נמצאו ממצאים חבלתיים באזור הגנו, כאשר מתחת לחבורה סיבת הפטמה הימנית נמצא שבר בצלע עם דימום סיבי. נמצא המתישב עם חבלה ישירה לאזור בעוצמה מספקת לשבור צלע.

ממצאים של פציעה באזור המרפקים והברכיים יכולים להיגרם מחבלות מהלך המאבק אך גם יתכן ונגרמו כתוצאה מנפילה.

.19. בבדיקה טוקסнологית נמצא אתanol ברמה ביןונית/גבוהה בدم. אתanol נמצא בمشקאות אלכוהוליים, ואלכוהול גורם להרחבה כלי הדם. על כן, קיימת אפשרות שנוכחות אלכוהול בדם החישה מעט את המוות.

.20. בمعنى לשאלות של רפ"ק לוגסי, הבהירה ד"ר פורמן כי ניתן שהמנוח יצא או ירוז עשרות מטרים למרות פצעתו עד להתרומות. הפגיעה בגו שמאל שגרמה למותו של המנוח היא ממוקדת מאוד. הממצאים בגופת המנוח מתישבים עם מקומות לאזורים שונים בגוף, לרבות מכיה לפנים, ניסיון התגוננות בידים ונפילה על הקrukע בהמשך. מהלך הסרטון נראה מוטן שמאליות, אשר גם אם לא גרמו נזק ברור על פני העור, יכולות לגרום לפגיעה פנימית - שברים בצלעות וקרעים בטחול.

העדויות -

.21. מוחسن, אחיו של המנוח, העיד כי ראה את הקטטה למשעה מתחילה, המבקרים יוצאו מהרכב ותקפו את המנוח, ללח לו כ- 3-4 דקות להגיאו למקום התקיפה עם רכבו, כשהגע ראה את אחיו שרוע על הרצפה והמבקשים עומדים וצועקים עליו.

.22. מוחسن העיד כי לא ראה אבן או מקל באמצעותו הכו את המנוח. עם הגיעו, המבkick 1 דחף אותו פעמיים ואמר לו לא להתעורר, הוא היה עם גבו לעבר המנוח, ועל כן, לא ראה אותו כשקם והחל להימלט מהמקום. כשהסתובב ראה שהמנוח לא שם, הוא ללח את בתו הפעיטה של המנוח מהרכב, שככתה אותה העת, וביקש להסיע אותה אל סבה שגר בסמוך, אולם משabayn בהמשך כי האם והתינוקת היו אצל רופא, חזר חזרה, פגששוב את המבקרים ושאל אותם היכן המנוח. המבקרים אמרו לו שהוא הלך בכיוון של כפר סמיע.

.23. עוד ציין מוחسن כי לא חשב שאחיו יכול להיות ממהומות שרהה. הבין לטענות את עצמת החבותות שקיבל המנוח עת היה שרוע על רצפה מאחורי הרכב, ואת האבן באמצעותה הכו אותו, רק כשהראה את הסרטון. את הסרטון ראה לאחר עדותם במשטרה.

.24. ד"ר פורמן בעדותה הבהירה כי המנוח דיםם בטחול כתוצאה מקרע, ומעטם המקרים בהם נגרמת התמוטטות מיידית כתוצאה מדימום. ברוב המקרים יש עדין יכולת תפוקוד למרות הדימום, ועל כן, אפשרי היה שמנוח יצא או ירוז עשרות מטרים טרם התמוטטו.

עוד צינה ד"ר פורמן כי לאחר צפיה בסרטון, הממצאים מתאימים עם מכות שקיבל המנוח באזרחים שונים בגוף, וכי נראה מסו' מכות שקיבל באזרחים השמאליים, שגם אם לא גרמו נזק ברור על פני העור יכולות היו לגרום לפגיעה פנימית. במקרה זהו היו שברים בצלעות מעלה אזור הטחול וקרע בטחול. הדימום היה פנימי לתוך החולל הבטני כך שלא ניתן לראותו על פני העור.

25. כששאלת ד"ר פורמן, לאחר שהוזג בפניה סרטון מסלול משוער שביצע המנוח מאחור הקטטה עד מקום התמוטטותו, האם יכול היה המנוח, עם קרע ודימום מהטחול, לעبور את המסלול הזה שכלל את מطلع הדיתים, איזור עם טرسות, בסיוומו עבר מעין גדר ביטחון - השיבה בחוב.

"... הוא יכול לעשות את זה תוך כדי ריצה עם הכאב לדעתך?"

ת. כן, ריצה או הליכה... יש כאן אפשרות תהליך של אובדן דם וככל שקצב אובדן הדם לא מהיר מאוד, אז הוא היה מרגש, בהתחלה לא מרגש שום דבר, אבל אז חולשה וקוצר נשימה עד למצב של הלם, וזה כבר יש חולשה כזו שהיא לא אפשרה..."

26. ד"ר פורמן הוסיף שלרוב אנשים עם קרעים בטחול שורדים "תלי" בדרגת הקרע, כאן הקרע הוא בדרגה גבוהה, זה לוקח זמן - הטחול נמצא מתחת לקשת צלעות מצד שמאל אחר. בדמו של המנוח נמצא רמת אלכוהול פי 3 מהמותר לנסעה. רמת הפיכחון של אדם במצב כזה היא אישית ותלויה בהרגלו של אותו אדם בצריכת אלכוהול.

27. עוד צינה ד"ר פורמן כי נמצא על גופת המנוח פצעי שפשוף התואמים נפילות. מס' גדול של פצעי השפשוף יכול להעיד על מס' נפילות או על נפילה באזרחים לא סדייר כמו איזור עם חוץ או אברים.

28. בהמשך נשאלת ד"ר פורמן האם יתכן כי הפגיעה בטחול נגרמה כתוצאה מריצה תוך התקלות בענף או חפץ והשיבה כי "זו צריכה להיות פגעה מאוד מוקדמת, כי הטחול הוא מתחת הצלעות. لكن זה צריך להיות שהוא שחוור פנים, או לא חודר, דוחף בעצם את הצלעות פנימה ומווער את הטחול"; ד"ר פורמן אישרה כי זה יכול לנבוע מנפילה על אבן, אולם זאת הייתה מצפה לראות שפשפפים של אבן יותר מחוספסת. ובהמשך "נפילה בדרך כלל לא גורמת לפגיעה כזו חודרת".

29. ד"ר פורמן הבהיר כי אינה יכולה לקבוע בוודאות כי הפגיעה בטחול נגרמה כתוצאה מאגרוף, ואני יכולה לשלוול אפשרות כי נגרמה כתוצאה מנפילה על אבן דמיית אגרוף, אולם הנפילה צריכה להיות אחורית/צדית.

30. ד"ר פורמן צינה כי לא מדובר בפגיעה שהሞות הכרחי ממנה, וככל שהיא המנוח מקבל טיפול רפואי סביר להניח כי היה ניצל. גם הריצה או הליכה מהירה של המנוח, החמירה את החבלה.

32. בחקירה חוזרת, ולאחר ששוב הוקן סרטון המתעד את הקטטה, חוזרת והבהירה ד"ר פורמן כי המכות הממוקדות שרואים שקיבלו המנוח באזור שמאל יכולות להסביר את הנזק הפנימי שנגרם לו, גם ללא סימנים חיצוניים על גבי העור.

טענת הכרסום

33. גם אם תשובה ד"ר פורמן אין מספקות ממצא מוחלט, סבורני כי ההגנה לא הצליחה להניח תשתיית שיש בה להצדיק קבלת טענת הכרסום.

34. כזכור- כך נקבע למשל בבש"פ 3409/18 ב**ריל נ' מדינת ישראל** (3.6.2018):

"על נאשם המגיש בקשה לעיון מחדש במעצרו עד תום ההליכים בטענה לכרסום בתשתיית הראייתית מולט להראות כי חל מהפך ראייתי, שינוי דרמטי או כרסום עמוק עמוק בתשתיית הראייתית הלכואורית, המובילים לכך שהקערה נהפכה כמעט כליל על פיה וכי השינויים מوطטו את ראיות התביעה.".

35. המקירה בפנינו אינה עונה על קритריונים אלו; אמנם, עיון בדייסק מזירת האירוע מעלה כי אכן מדובר באדמה טרשתית במעט אליו נמלט המנוח, וד"ר פורמן בעודותה לא שללה אפשרות ליפול דזוקא על אבן בצורת אגרוף, כשהנפילה תהיה צידית, אגב מנוסה קדימה; עם זאת, גם 'תרחיש חילופי' המקדים ספק- צריך שייהי מסתבר אפשרי, ולא דחוק וקלוש; ד"ר פורמן הבירה כי הפגיעה תואמת את המכות שבחטו המבקשים במנוח, ויש הסבר רפואי לקשר בין מכות אלו, פגיעות רפואיות אלו, והמוסות (גם אם ניתן היה להציל המנוח בזמן טיפול בזמן).

36. בנסיבות אלו, לא נשמט הבסיס מתחת לתרחיש התביעה, באופן שסיכויי הזכוכו עולים על סיכויי הרשותה.

37. השווה לעניין זה- בבש"פ 3716/15 **רמי זיתון נ' מדינת ישראל** (3.6.2015) לעניין טענת הכרסום בריאות נאמר: "הצלהה של טענה זו כרוכה ביכולתו של הטוען אותה להוכיח כי חל שינוי דרמטי במערכת ראיות התביעה, כי חל כרסום מהותי ומשמעותי בה עד כדי הטית הকף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזכוכו עולים על הסיכויים להרשותו"; ראה גם בש"פ 8093/09 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, ניתן ביום 22.10.2009): "כידוע, כדי להצליח בטענה של כרסום בחומר הראיות במסגרת בקשה לעיון חוזר יש להציג על "שינוי דרמטי" במערכת ראיות התביעה, ועל כרסום מהותי ומשמעותי בה עד כדי הטית הকף לזכות הנאשם באופן שהסיכויים לזכוכו עולים על הסיכויים להרשותו" [ראו למשל: החלטתו של השופט א' רובינשטיין בבש"פ 6740/06 פרץ נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 6.9.2006)...]

38. זאת ועוד כפי שציינתי לעיל- חרף חומרת האישום, לא בכדי הופנו המבוקשים כבר בתחילת ההליך לחקירה שירות מב奸 (דבר שאיןנו תDIR באישום ברצח); הטעם לכך כבר במקור הובחר בפרוטוקול 21/9/20, עת ההגנה חקרה על השימוש באבן, על אופן הפגיעה, ועל הימלטות כאלמנט חממי.

39. יוצא, כי כבר בשלב מוקדם בהליך, הצדדים היו מודעים לקשיים באלמנטים אלו (וכבר אז המלצה לשיקול סעיף האישום), וזה היה הטעם להפניה לשירות המב奸.

40. גם בכך יש ללמד, כי למעשה התשתית הריאיתית לא נחלשה מאז החלטת המעצר; אולי ההפר הוא הנכון- ד"ר פורמן נתנה מענה לרוב תהיית אלו, והטועמה כי הפגעות תואמות הנזפה בסרטון, המהלומות שספג המנוח, וכי פגעה אחרת גם אם אפשרית, אינה סבירה והוא בוגדר אפשרות דוחקה (מבה ספציפית, מתחתת לכLOB הצלעות, ابن בצורת אגרוף, נפילה צידית).

השיקולים הנוספים

41. חרף קביעה זו, שה'קערה לא נתהפהقا על פיה, סבורני כי אין מקום לסתום הגולל על בחינה נוספת של תנאי מגבלות החירות.

42. ראשית, לא ניתן להתעלם מכך שהمبرוקים מצוים מאחורי سور גבריה כ"ג חודשים; מדובר בפרק זמן המצדיק בחינה נוספת.

43. שניית- עלו נתונים שלא היו ידועים (כמוות אלכוהול, התרשםות מטרשיות הקרקע ועוד), גם אם אין בהם להביא לקבלת טענת כרsuma.

44. שלישיית- קיימת סולחה שנכרתה בין המשפחה; אמן, סולחה אינה פרמטר בלבד, ולהבנתי גם אם האש שככה, הגלים עדין לוחשות. עם זאת יש בכך להצדיק ولو בחינה.

45. רביעית- פרשת התביעה על סוף סיום; חשש השיבוש קהה מאד.

46. האיזון בין הדברים מצדיק בחינה נוספת תנאי מגבלות החירות ע"י היוזרות בשירות המב奸.

47. שירות המב奸 יגיש אפוא תסוקיר משלים בעניין המבוקשים אשר יבחן אפשרות הקהית מסוכנותם באמצעות מעצר באיזוק, בחלופה מרחוקת ובמuarך פיקוח.

.48 התסקיר יוגש עד 5/10/21; נקבע להמשך דיון ליום 6/10/21 בשעה 11:00; המזיכרות תשגר לצדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"א, 29 אוגוסט 2021, בהעדך
הצדדים.